

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת נח תשפ"ד

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת נח תשפ"ד – האם המבול הועיל?

אחריות גדולה יש לבן אדם. אומר הספר הקדוש ה'תנא דבי אליהו' בכמה מקומות שאצל ה' יתברך מה שחשוב זה שכן אדם יהיה נקי מעבירות – נקי מעבירות, יעסוק בתורה, יקיים את המצוות. ה' יתברך מרוצה מאדם כזה. להיות נקי מהעבירות, זה "סור מרע", זו מלחמת היצר, זה לא דבר פשוט, במחשבה, דיבור, ומעשה להיות נקיים. יותר קל לבן אדם לעשות מצוה מאשר לברוח מהעבירה. ככה זה טבע האדם.

בפרשה הזו כתוב ש"יצר לב האדם רע מנעריו". רש"י מביא שיצר הרע נכנס לאדם בילדותו כבר. ובאמת ידוע שילדים יכולים להיות אכזריים, למרות שהם פטורים מהמצוות, אבל היצר הרע קיים. לכן צריך לחנך את הילדים מגיל קטן, גיל חינוך, בתורה ובמצוות ובמדות טובות.

מעניין אותי הענין הזה של העונש של המבול ו'התורשה הרוחנית', כי למרות שה' יתברך התמקד בעיקר בנח ובניו ודרכם הוא הציל את האנושות, הציל את כל הדומם צומח חי מדבר, בכל זאת, הקלקולים המשיכו, עוד בתיבה, וחם מה שעשה אחרי התיבה – נח שהשתכר וכל מה שקרה שם באהל, וכנען שקולל להיות עבד. אז אנחנו רואים שהמדות הקשות והמעשים הקשים לא נכחדו מהעולם. יצר הרע לא נכחד מהעולם. זה ממשיך. זה הולך ומתגבר. לא נשכח שאחר כך היו 'סדום ועמורה', ורק בזכות אברהם אבינו העולם התקיים.

יש כמות, ויש איכות. יכולים להיות הרבה אנשים, מיליארדים של אנשים, והם ברמה ירודה מאד ומלאים ברוע. ויכול להיות צדיק אחד שמכריע את הכף – צדיק, וצדיק יסוד עולם, כל העולם תלוי באיזה

ערב טוב! חודש טוב, שבוע טוב, חיים טובים.

ה' ירחם. השיעור הזה יהיה לעילוי נשמתם של כל הנרצחים והנרצחות ולהחזרת השבויים והשבויים ולרפואה שלמה לפצועים ולפצועות, וכל הישועות לכל עמו ישראל ולכל העולם כולו! ובשם ה' נעשה ונצליח.

אנחנו בפרשת נח תשפ"ד. פרשת נח, הפרשה של המבול, "נח מצא חן". ורציתי קצת להתעמק בענין העונש הזה של המבול. היום היו קוראים לזה בטח 'עונש קולקטיבי'. הענין הוא שבאמת חוץ מנח ובני משפחתו כל הדור היה חייב.

האם הועיל המבול או לא? – כן ולא וכן. למה אני מתכוון? אנחנו רואים שאחרי שיוצאים מהתיבה כבר הדורות מתחילים להתקלקל: לעבוד עבודה זרה, להתחצף כלפי שמים, 'דור הפלגה', למרוד בה', נמרוד. בעצם מי שהציל את המצב זה אברהם אבינו – בזכות אברהם, יצחק ויעקב העולם קיים ומתקיים.

מה שיצא טוב מהמבול זה שה' הבטיח שהוא לא יביא עוד מבול על העולם ושמערכות הטבע יעבדו באופן קבוע ומסודר ולא יחרב העולם. אז חכמים אומרים, מבול כללי הוא הבטיח שלא יהיה, אבל למדינה מסוימת זה כן יכול לקרות.

אנחנו רואים שכשהדרגה המוסרית של בני האדם יורדת, הרף יורד – זה משפיע על כל הבריאה, על הדומם צומח חי מדבר, על כל הבריאה – שגם בעלי חיים השחיתו את דרכם. מזעזע, כן. יש 'תאוריות' של מדענים שאומרים שהבן אדם יצא מהקוף... זאת אומרת, כביכול הבן אדם הוא השתלשלות של קוף... ופה אנחנו רואים שהקלקול של הבן אדם השפיע על הקוף – הפוך.

וגם היה חסרון בנת, שלא התפלל על רשעי דורו. וגם חכמים, יש שדרשו אותו לשבח, ויש שדרשו אותו לגנאי, שאם הוא היה בדורו של אברהם אבינו הוא לא היה נחשב לכלום – טוב, יש מחלוקת – ושאברהם לא היה צריך סעד לתמכו, ונח היה צריך סעד לתמכו. "הַתְּהַלֵּךְ לְפָנַי וְהָיָה תְּמִים" – זה אברהם אבינו. "את האלקים הַתְּהַלֵּךְ נח" – זה נח. אז יש הבדל בין הצדיקים, יש הבדל בין הדורות. יש הבדל. לא יודע אם אפשר להשוות בכלל בין דור לדור, בין צדיק לצדיק. כל אחד זה משהו אחר.

בענין העונש: אנחנו לא אוהבים לקבל עונש. 'אנחנו', אני מתכוון, כל בני האדם אוהבים שיהיה להם טוב, לא רוצים עונש. אבל "ה' צִלְּךָ", ה' הצל שלך. ככה לימד רבינו הבעש"ט הקדוש. אומר רש"י, הרשעים גורמים למדת הרחמים להפוך למדת הדין, והצדיקים גורמים למדת הדין להפוך להיות מדת הרחמים. הנה במשפט קצר כל תורת הקבלה על רגל אחת – איך המעשים שלנו משפיעים למעלה: התעוררות מלמטה גורמת להתעוררות מלמעלה. אנחנו מתעוררים לעשות טוב – זה מפעיל למעלה את מדת החסד, מדת הרחמים. חלילה מתעוררים לעשות רע – זה מפעיל למעלה קטרוגים ואת מדת הדין.

ואז האנשים מתרעמים. אנשים מתרעמים: 'מדוע יש צרות? מדוע יש מלחמות? מדוע יש זוועות?' – או שעשינו חטא בעולם הזה, או שעשינו חטא בגלגול קודם. אחרת לא היה עונש, לא היו זוועות. אז שואלים: 'תינוקות מה חטאו?' – תינוקות לא חטאו, אבל הם ערבים על הדור, תינוקות, תינוקות של בית רבן. אולי בגלגול אחר כן חטאו, מי יודע? מי יודע את החשבונות!?

בלי תורת הגלגולים אי אפשר להבין מה שקורה פה. ואת תורת הגלגולים אפשר ללמוד בספר הקדוש של הרב חיים ויטאל, 'שער הגלגולים'. אבל אי אפשר להקיש מזה למציאות. כדי להקיש ממש, לדעת שהאדם הזה הצדיק הוא 'צדיק ורע לו' והוא נענש על משהו שעשה בגלגול אחר – צריך להיות צדיק, לקבל את המידע הזה ברוח הקודש, כדי להגיד במדויק: 'אה, הוא עכשיו נענש על הדבר הזה כי בגלגול הקודם עשה כך וכך'. יש שרלטנים שמדברים וממציאים כל מיני דברים, לפעמים מלבישים על אנשים 'תיקים' של גלגולים אחרים כשהם בעצמם לא יודעים על הגלגול של עצמם כלום. צריך להזהר עם זה. אבל כשזה באמת אמתי, כשזה באמת גילוי אמתי – אז זה מבהיר למה, למה אדם מנסים אותו בדבר הזה ולא בדבר האחר.

ועוד דבר שמביא רש"י, חשוב מאד: איפה שיש פריצות ועבודה זרה – יש אנדרלמוסיה, ואז נפגעים טובים ורעים ביחד, בלי הבחנה. דבר קשה מאד. אז

צדיק אחד, "צדיק תמים היה בְּדִרְתָּיו", כן, נח, ואחר כך אברהם, ואחר כך יצחק ויעקב. ובכל דור ודור יש 'מִגְנֵי הָאָרֶץ' – הם אותם הצדיקים הגלויים או הנסתרים, או הגלויים למחצה, שזכותם מגנה על הארץ. הנה דוגמא, רבינו הבעש"ט הקדוש והאהוב, ושאר הצדיקים בכל דור ודור. כל דור והצדיקים שלו והרשעים שלו.

הענין הזה של למרוד בה' כאידאולוגיה, זה דבר מזעזע. בדרך כלל, אנשים רגילים אם עושים איזו עבירה – זה לתאבון, זה בגלל היצר הרע, זה בגלל פיתוי, זה בגלל חולשה, זה בגלל טמטום, זה לא בשביל למרוד בה'. אבל יש גם קו כזה, שהתחיל עוד מהמשכו של נח, וזה נמשך עד היום – האידאולוגיה למרוד בה' ולקיים עולם על פי הערכים שבן אדם ממציא, על פי מה שנראה לו, על פי האינטרסים, על פי התאוות, על פי השגיונות, ולא על פי התורה, על פי תורת אמת. אז המאבק הזה קיים עד שתהיה הגאולה השלמה במהרה בימינו. ואז האמת תתגלה, והכל יבוא על תיקונו.

ההשתלשלות הזו, ההתגברות של הרע, זה משהו מטריד מאד, מטריד מאד. כל אלפי השנים ואנחנו עוד לא הצלחנו להתגבר על זה. עדיין יש רצח, שנאת חנם, אנשים נכשלים בגזל, בכל הדברים, כל מה שמובא, כמעט. וה' יתברך מצפה מתי נעשה תשובה. כולנו צריכים לעשות תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה – תשובה ה"א. תשובת הפרט ותשובת הכלל – בעם ישראל, ותשובת כל העולם – שכל העמים צריכים לעשות תשובה, ואפילו העולמות העליונים. ה' יעזור שנצליח, בעזרת ה'.

עוד נקודה שמשכה את תשומת לבי – שרשעי הדור, הם אמרו שאם באמת יבוא המבול, הם יהרסו את התיבה והם לא יתנו לנח להינצל. מה הדבר הזה? לא טוב לנו? – לא יהיה גם לך טוב! אבל רגע, הוא עבד קשה כדי להחזיר אותם בתשובה, מאה ועשרים שנה בנה את התיבה וסיפר להם שעוד מעט יבוא המבול, והם 'צפצפו עליו'. ועכשיו שהוא הולך להנצל, הם רוצים להרוג אותו ולהרוס את התיבה? אה?

תראו מה זה טבע של רוע. מה הצדיק רוצה? – צדיק בדרך כלל רוצה להיות צדיק, לעשות את רצון ה', וגם שכולם יעשו את רצון ה', לְנִפְוֹת את האחרים. והרשעים האלה מה רצו? – להתנהג ברשעות, ולא לאפשר לנח להנצל, לפגוע בו, שאף אחד לא ינצל. זה אולי השיא של הרוע. מי שלא רשע קשה לו להבין את הרוע, האמת. זה קשה. זה לא נכנס לשכל, לא נכנס ללב. אבל צריך להבין את זה גם כן, את הנטייה הזו, כן, שיהיה לכולם רע, אם לא טוב – שיהיה לכולם רע... רע...

הרואה אומר: 'מה? אין דין ואין דיין?' – זה חלק מהעונש. זה שלא רואים 'צדיק וטוב לו ורשע ורע לו' – זה חלק מהעונש, זה חלק מה'הסתר פנים'.

למה שיענשו הצדיקים? – כי אם יש אנדרלמוסיה, השאלה אם הצדיקים הוכיחו את העם וניסו לתקן אותם או לא, או לפחות התפללו עליהם. הנה נח לא התפלל עליהם, אחר כך הוא התגלגל במשה רבינו וגם היה בתיבה. משה היה בתיבה, ונח היה בתיבה. ומשה רבינו מסר את הנפש על הדור ועל רשעי הדור לתקן. זה מובא, חכמי הקבלה מביאים את זה.

מבינים? אז צריך תמיד להשתדל להוכיח. אבל אמרו חכמים שאין מי שיודע להוכיח. ואומר רבי נחמן הקדוש זי"ע שאם משהו מוכיח והוא לא יודע להוכיח – הוא גורם נזק, שהוא פוגע בצינורות השפע של המוכח. הגיוני מאד. נכון מאד.

אז כדי להוכיח – צריך להיות אוהב ישראל, אוהב הבריות ולהיות עניו, ולבוא מצד החסד והרחמים ובחכמה גדולה – ולא בצד של המוכיח, נקרא לזה התקיף, התוקפן, שבדרך כלל האדם לא רוצה לקבל תוכחה כזאת. יש לפעמים שזה כן עוזר. אבל באופן כללי אדם אוהב שמדברים אליו בדרך נעימה, אז יש יותר סיכוי שהוא יקבל. המטרה בתוכחה היא לא שהמוכיח יצא ידי חובה, אלא להשפיע את הנכון.

עוד מהעקרונות של הספר הקדוש 'תנא דבי אליהו' – שה' יתברך מצפה וממתין, כמה רוצה שהאדם יחזור בתשובה, מחכה לו עד הרגע האחרון. גם במבול: בהתחלה ירדו גשמי ברכה, גשמים רגילים, ואם היו עושים תשובה לא היה בא המבול, היה מתבטל. לא עשו תשובה – אז לא היתה ברירה.

האדם צריך לדעת שכל הזמן אנחנו נמצאים בנסיון, כל הזמן בודקים אותנו, ה' יתברך ובית דינו בודקים את הבן אדם בכל: מה הוא עושה, מה הוא חושב, מה הוא מדבר, מה הוא מתכוון, מה הוא רוצה, מה הוא מתכנן. אנחנו ב'מעבדות' עליו, תחת זכוכית מגדלת, אם אפשר לקרוא לזה ככה.

אז אסור לבן אדם 'להרגיש בנח', כי הוא בנסיון מתמיד. אם הוא עומד בנסיון – הוא עולה, עולה במדרגה. אם הוא לא עומד בנסיון – הוא נופל. אם הוא נופל וקם – הוא בעל תשובה. אם הוא נופל ולא קם – הוא הופך להיות רשע. ככה, זו המציאות של האדם, מרגע שהוא נולד עד שהוא מסתלק לעולמו.

לא להרגיש בנח, לא הפרט, לא הכלל, אף אחד לא צריך להרגיש בנח, כולנו צריכים להבין שאנחנו בנסיון תמידי משמים. היצר הפרטי רוצה לטרוף אותנו, וגם היצר הכללי רוצה לטרוף אותנו, ולגייס אותנו לרשעות, רחמנא לצלן. וצריך להלחם.

ולמה זה ככה? – כי העולם הזה הוא לא העולם שלכתחילה רצינו שיהיה. העולם הזה, הגענו לפה בגלל חטא עץ הדעת טוב ורע. אם אדם וחוה לא היו חוטאים, לא היינו מגיעים לעולם הזה כמו שאנחנו מכירים אותו, מעורבב טוב ורע כל כך, 'רובו רע, מיעוטו טוב', עולם השקר, לא היינו מגיעים לפה. זה שהגענו לפה, ושיש פה כל כך הרבה צרות, דברים מזעזעים – זה בגלל העונש.

כשהייתי צעיר שמעתי מכל מיני חכמים ירושלמים, חרדים כאלה, זקנים, חמודים, שעובדים בגלל העונש. ככה היו אומרים. מה כוונתם? – שבן אדם עובד בגלל הגזירה "בְּצַעַת אֲפִיךָ". אז היו אומרים שעובדים בגלל העונש. אני הקטן חושב שהעבודה היא דבר טוב, זה לא עונש. "כל תורה שאין עמה מלאכה, סוּפָה בְּטֻלָה וְגוֹרְרַת עוֹן". אבל מובן שיש כל מיני הדגשים בעבודת ה', "שבעים פנים לתורה".

אז אדם צריך להזהר שחלילה לא יהיה הוא שליח להפוך את מדת הרחמים למדת הדין.

גם צריך לשמור על הפה מאד. כשבן אדם מקטרג, מתלונן, כועס, מדבר לשון הרע חלילה, מוציא שם רע – אוי ואבוי, ובפה שלו הוא גורם למדת הדין להתעורר. יש תגובה מיידית למה שאדם אומר ועושה – למעלה. זה לא אומר שהתגובה באה באותו רגע, אבל זה נרשם, ובסוף נפרעים מהאדם. ובדרך כלל זה על ידי יסורים, כאבים, קשיים, ענשים. אדם רוצה שלא יענישו אותו, אבל אם מענישים אותו פה, הוא מתנקה ומגיע נקי למעלה. ואם לא מענישים אותו פה והוא מגיע למעלה ולא עשה תשובה – אז מענישים אותו הרבה יותר.

העונש, זה דבר חינוכי. ברגע שיש טוב ויש בחירה חפשית ויש שכר ועונש – חייבים שיהיה עונש. ה' יתברך רוצה שלעתיד לבוא בגאולה השלמה נקבל שכר על פי מעשינו – אז חייב להיות מה מותר מה אסור, וחייב להיות מה העונש ומה השכר. ככה חכמתו יתברך גזרה. וככה ה' ברא את העולם ומנהל את העולם. ואי אפשר לברוח מזה. זה לא משנה אם בא לך או לא, אם אתה מסכים או לא, אם נראה לך או לא – ככה זה.

ה' יעזור ויפקח את עינינו לטובה שנעשה לו תמיד נחת רוח ולא להפך, ויהיה תיקון שלם לעמו ישראל, ושגם האומות יגיעו לתיקון שלהם, ויהיה נחת רוח, ו"יִשְׁמַח ה' בְּמַעֲשָׂיו".

**בעזרת ה' שנשמע בשורות טובות, ישועות ונחמות!
לחיים, לחיים, לחיים! להתחזק באמונה, בבטחון,
לשמור על השמחה, לשמור על הנפש, ונשמע בשורות
טובות!**

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

שיחת נפש על המצב – מלחמת חרבות ברזל

גמורים, התחזקו באמונה. ויש אנשים שההפך, שנפלו מהאמונה. אז זה ענין של בחירה ושל עבודה פנימית, ושל התעמקות ותיקון המדות. כי מה האדם? מה זה בן אדם?

מאז חטא עץ הדעת נגזר על כולנו מיתה, ככה שזה הנוהג שבעולם, שכן אדם מסתלק. ומי קובע כמה אדם יחיה, ואיך הוא יחיה, ואיך הוא ימות? – זה נקבע בשמים, בבית דין של מעלה, לפי תפקיד האדם, לפי החשבונות שיש לאדם, לפי השליחות של האדם, לפי התיקון או הקלקול של האדם, "מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך" – זו האמונה היהודית, האמונה של עם ישראל. וכל מה שה' עושה – עושה לטובה, אף על פי שאנחנו לא מבינים איך זה לטובה.

ברור שכל מי שמת על קידוש ה' – מעלתו אינסופית, ואי אפשר לעמוד במחיצתו. וכל הנרצחים מתו, נרצחו, כי הם יהודים. אז אולי זה מנחם, אולי לא, "וצדיק באמונתו יחיה". האמונה היא ענין של בחירה, שאדם בוחר ומתפלל להאמין גם אם קשה לו. והנסיון של שער הנו"ן של הטומאה, שמתפשט לפני בוא משיח, זה הנסיון של הכפירה.

אז אפשר להגיד שהיצר הכללי, כל מה שעושה, חוץ מהנזק שהוא עושה לנו בגוף ובנפש רחמנא לצלן – הוא רוצה להביא לכפירה בה', בתורה. ואנחנו צריכים להתגבר, "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", ובתורתו. וזה המבחן: האחדות בעם, התיקון האישי של כל אחד, התיקון של כל המדינה כמדינה, התיקון של כלל עם ישראל – ללמוד לכבד אחד את השני, לראות את הטוב שבשני, לא כל הזמן רק לחפש את הרע ולחשוך בכשרים כל הזמן, לא לדבר לשון הרע, לא להוציא שם רע – דברים שגם אדם שהוא לא דתי מבין את חשיבותם – תיקון המדות.

והענוה – שהיא הַפֶּךְ הגאווה. הגאווה, זה חטא קשה מאד מאד, שכתוב שה' יתברך לא יכול לדור עם מישהו שמתגאה. או לנו. אז אם נחפור ונחפור, נראה שלפעמים הפרט, או חלילה הכלל, מתגאה, ומרגיש בנח' גם לעשות וגם לדבר וגם לחשוב דברים לא כראוי. וגם בהשתדלות בעניני בטחון – צריך השתדלות טובה, מצוינת, לא לסמוך על הנס, כתוב, כן, "אין סומכים על הנס", בכל התחומים.

"עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה", משיח צדקנו, יש הרבה נסיונות, מי יודע. לעניות דעתנו אנחנו כרגע ב'חבלי משיח', צירי לידה. זו לא תקופה קלה, תקופה קשה מכל הבחינות. צריך הרבה לשמור על הנפש, לאסוף כוחות, לשמור על הכוחות, לא לחשוף את הנפש לזוועות

ערב טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'שיחת נפש' על המצב הסבוך שנקלענו אליו, ומצב המלחמה. מה אנו מה חיינו? אנשים ביקשו שאני אביע את עניות ודלות הבנתי. מה יש לומר...?

קודם כל, ברוך ה' יש אחדות בעם ישראל, יש חסד בעם ישראל, יש התעוררות רוחנית לתת ולתרום. וזה דבר חשוב מאד, חשוב מאד. יש חשבון נפש. אנשים חושבים 'מה פשענו, מה חטאנו? מה טעינו, איפה טעינו?' – גם אנשים בהנהגה, בודאי האנשים הפשוטים גם, גם אלה שנפגעו או שמשפחותיהם נפגעו.

אנחנו לא יודעים חשבונות שמים. ומי שיודע חשבונות שמים לא יכול לגלות את חשבונות שמים. אבל כתוב: "אם רואה אדם שיסורין באין עליו – יפשפש במעשיו". אז זה זמן טוב שכל אחד מאתנו, נפשפש במעשיו ונתקן מה שאפשר, נעלה קצת את הרף המוסרי, הרוחני, עבודת המדות, תורה, מצוות, מעשים טובים. אין יותר טוב מזה.

ונתייחס יפה אחד לשני, גם אם יש מחלוקות. "מחלקת שהיא לשם שמים – סופה להתקיים, ושאינה לשם שמים – אין סופה להתקיים". מחלוקת לשם שמים – מחלוקת הלל ושמאי, חלקו בעניני תורה. מחלוקת שאינה לשם שמים, "זו מחלקת קָרַח וכל עדתו" – ואנחנו יודעים איך זה נגמר.

אז קודם כל, לא צריך להתלהם ולהתלהט. וצריך לדעת שבסופו של ענין הכל משָׁמֵם והכל לפי הזכויות והַפֶּךְ מהזכויות. וכל המיתות המשונות והזוועות שעברו על עמנו, בכל הדורות, וגם עכשיו בזמן הזה, שזה מעל טעם ודעת של ההשגה האנושית אפשר לומר, בדרך כלל אלה חשבונות מגלגולים קודמים שצריך לשלם על כל מיני דברים. לך תדע מה עשינו בגלגול אחר.

נניח שבגלגול הזה בן אדם צדיק, טוב וישר, ולא הזיק לאף אחד מעולם, והיה איש חיובי, ואפילו צעיר בימים, מה חטא, מה פשע? – נכון. אבל יש חשבונות אחרים מגלגולים אחרים שנפרעים גם בגלגול הנוכחי. אז בתורה יש ענין של תורת הגלגולים. 'שער הגלגולים' של הרב חיים ויטאל זה ספר שמסביר את כל הענין. אפשר לקרוא בו ולהבין שזה דבר עמוק מאד ורחב ומורכב מאד.

ובאופן פשוט, כל מה שקורה – זה הכל משָׁמֵם, חוץ מיראת שמים. "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים". וזה נסיון באמונה, נסיון האם הבן אדם ירהר אחר מדותיו של הקדוש ברוך הוא, או יקבל בהכנעה? זה לא קל, ברור. יש אנשים שאחרי השואה נהיו צדיקים

ולדברים שאין בהם תועלת, שזה רק ממוטט וגומר את הבן אדם.

פעם רק מי שהיה הולך לקרב ורואה כל מיני דברים היה בסכנה, גם פיזית וגם לקבל הלם קרב. היום כל מי שנחשף למה שיש בתקשורת מכל הסוגים, בעיקר הדברים החמורים – הוא יכול לקבל הלם קרב מהבית שלו, בלי ללכת לקרב. לכן זו טפשות להחשף לכל זה. האר"י הקדוש אומר שלא טוב לראות גופה של בן אדם, שזה פוגם בנפש. אז מה אנו מה חיינו?

צריך לשמור על עצמנו, על הילדים, לשמור על השגרה, על סדר יום, לעשות דברים חיוביים, משמחים – ולסמוך על אבינו שבשמים. אין לנו על מי להישען, רק על אבינו שבשמים, שהוא יגאל אותנו במהרה.

אנשים שואלים: 'מתי יבוא משיח? מתי יבוא משיח?' – אף אחד לא יודע מתי יבוא משיח. ה' יתברך מסתיר את זה, גם בשמים, גם בארץ. אפילו המשיח לא יודע מתי הוא יבוא. הוא מצפה בכל יום ובכל רגע, ככה מובא. אבל הוא לא יודע, הוא לא יודע איך זה יהיה, לא יודע מתי זה יהיה, זה החומר הכי חסוי בבריאה. מי המשיח ואיך יבוא המשיח וכל העניינים האלה, אומר הרמב"ם הקדוש, בעצם חסויים, אף אחד לא יודע איך זה יהיה. האם תהיה מלחמת גוג ומגוג או לא? גם את זה לא יודעים.

אבל מה שכן אפשר לומר, שאם תבוא מלחמת גוג ומגוג – אין מה לדאוג, כי ה' יתברך ילחם לנו באופן גלוי. זה כן כתוב במפורש. הוא יצא וילחם באומות שיבואו להלחם על ירושלים. כמובן, הוא ינצח אותם. אז זה לא יהיה דוקא על ידי צה"ל או השתדלות אנושית, אלא זה יהיה לגמרי מעל הטבע, כמו שגם היה הענין של סנחריב וחילו.

אז לא אלמן ישראל, כל מה שקורה זה משמים. כל דבר הכי קטן – הכל משמים, הכל לטובה, הכל לתיקון השלם.

היסורים באים בשביל לנקות את הפרט ואת הכלל, כדי שנהיה נקיים לעולם הבא, לעולם הנצחי. העולם הזה זמני, גם מפני שאדם חי חיים זמניים עד שהוא נפטר, וגם העולם כמו שאנחנו מכירים אותו, שיש בו שקר ורוע – זה גם זמני. "ועוד מעט ואין רשע וְהַתְּבוֹנֵנֶת עַל מְקוֹמוֹ וְאֵינְנוּ", הרוע יגמר.

מתי המות והרוע וכל הדברים האלה יגמרו? – בגאולה השלמה. מובן שיש שלבים בגאולה השלמה: יש בנית המשיח בפני עצמו, יש בנית קומת המשיח, ויש הופעת המשיח, התגלותו, ואחר כך ההתנגדות שתהיה מבית מבחוץ למשיח. יש כמה גרסאות: אם זה רק משיח בן יוסף יבוא ואחר כך יבוא משיח בן דוד ומשה רבינו ואלהו הנביא, יש כמה אפשרויות, או שכולם בבן אדם אחד, או יש ענין של עיבור גם כן, שמתעברות

הנשמות של המשיחים. יש כל מיני אופציות על פי הפנימיות. ואף אחד לא יודע מה יהיה, מתי יהיה ואיך יהיה.

ולכן צריכים להיות ענוים, חכמים, חזקים, צדיקים, שמירת הברית חשובה מאד, שמירת העיניים, שמירת הקדושה – ולחיות "למען שמו באהבה", לחיות למענו, לרצות את קרבתו, לעורר געגועים אליו, ולסור מרע. לסור מרע, להמנע מעבירות – מאד חשוב אצל ה' יתברך. וכמו שאמרנו, להלחם עם היצר הפרטי, היצר הכללי.

אני מאד מציע לכל המעוניין לקרוא את הספר שלנו 'דרך עץ החיים'. זה ספר קטן. אפשר לגמור אותו בשעתיים. הוא יתן לכם מלא ידיעות, מלא עצות איך להתחזק ואיך להבין את המציאות. אפשר להוריד אותו חינם מהאתר שלנו באינטרנט. אפשר גם להזמין אותו. אנחנו מחלקים אותו בכל הארץ, בלי נדר, בעזרת ה'.

זהו, רבותי. אני מקוה שמה שאמרתי הועיל במשהו. "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים". צריך לעבוד על היראת שמים, ולעבוד על השמחה. "גַּם כִּי אֶלְךָ בָּגֵיא צְלֻמֹת לֹא אֵיךָ רָע כִּי אֶתָּה עֲמַדִּי", למה "לא אירא רע"? – כי אתה עמדי. אם אתה עמדי, אם ה' עמי – "לא אירא רע", גם אם יש דברים קשים, אבל "אתה עמדי". זו הנחמה שלנו, שה' אתנו.

והאמת תנצח. ובאמת בזמן הזה כתוב שהאמת תהיה נעדרת – "עֲדָרִים־עֲדָרִים", שלא תהיה אמת במקום אחד. זה דבר קשה מאד. אבל אנחנו רואים שאנחנו באמת בעולם השקר, 'רובו רע, מיעוטו טוב'. והשקר, יש לו כח לצערנו, למרות שכתוב, כן, שאין לשקר רגליים, בכל זאת יש לו כח בזמן הזה. וזה אחד הפגמים הקשים, שאם אנשים מתרגלים לשקר – החברה מתרגלת לשקר, המדינה מתרגלת לשקר, העולם מתרגל לשקר. והשקר הוא כלי העבודה של ה'נחש הקדמוני', הסטרא אחרא, הוא הראשון ששיקר. ולהבדיל אין סוף הבדלות, "ה' אלקיכם אמת". אז מי שרוצה להיות קרוב לה' צריך להיות איש אמת כמה שאפשר, יותר. וזה קשה מאד, קשה מאד. הרבה שקר יכול לכסות על האמת.

בעצם זו המלחמה עכשיו, הרבה חזיתות. אומרים שיש בעיה של הסברה. מה הענין? – הענין ששקרים הרבה יכולים לכסות על האמת, והאמת צריכה להתגלות, זה חלק מהגאולה, גילוי האמת. תורת ה' תורת אמת. לכן יבוא משיח "לכשיפוצו מעינותיך חוצה", ככה הוא אמר לרבינו הבעש"ט הקדוש. לכן ההפצה של המעינות חשובה מאד, כי זה תורת אמת. פנימיות התורה, הקבלה, החסידות, 'דרך עץ החיים' – זה נקרא תורת אמת, חכמת האמת.

לעשות מה שטוב לה' יתברך, מה שחשוב לה' יתברך,
מעל טעם ודעת, "למען שמו באהבה".

ה' יתן לנו כח ובריאות ושמחה, שנוכל להתגבר על
האבדן ועל הקושי, ולעשות לשם שמים!

לחיים, לחיים, לחיים!

"ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום!"

אז צריך ללמוד וללמד – ולקיים בעיקר, העיקר
המעשה – כדי שהאמת תתגלה, להיות אנשי אמת,
אנשים ישרים, להתרחק מהגזל, להתרחק מכל
הדברים המכוערים.

מי שרוצה להתחזק, יש גם את הספר הקדוש 'תְּנָא דְּבִי
אַלְהוּ', פלא פלאים, מחזק מאד מאד, מבהיר מאד
מה חשוב לה' יתברך. וזה מה שבאנו לפה לעשות –

מתוך נפשי – מלחמה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ו תשרי תשפ"ד

א. עם ישראל טרם הגיע לדרגתו הרוחנית כפי הנדרש בברית שלנו עם הקב"ה. ולכן אנו חשופים לקטרוגים
מצד הסטרא אחרא, ולהבדיל מצד מדת הדין.

הדבר היחיד המגן על עם ישראל מפני קטרוגים אלו – היא האחדות בעם ישראל!

אם פוגעים באחדותנו, מדת הדין דורשת את כל הענשים המגיעים לנו ע"פ מעשינו בגלגול זה ובגלגולים
קודמים.

ר"ל, לאחרונה התלהטות הרוחות גברה, המחלוקת גברה, שנאת חנם הרימה ראש – ואלה גרמו לפגיעה
באחדות, שגרמה לכך שאנו חשופים לקטרוגים ולתוצאות הנוראות.

אם תחזור האחדות בעם ישראל ובהנהגתו – מדת הדין לא תפגע בנו.

ב. בנוסף לפגיעה בנפש, לקרבנות הרבים שנפלו ונופלים במלחמה הזאת, ישנה מטרה נוספת לשונאים –
לפגוע בחוסן הנפשי, הלאומי והרוחני של עם ישראל.

כמו בשואה שהיתה, כן גם עתה: בצל גילוי הזוועות ישנה סכנה של כפירה ושל ערעור האמונה והבטחון
בה' ית'! זו מטרת היצר הפרטי והכללי, ע"פ הכלל 'גדול המחטיאו יותר מן ההורגו'.

לכן יש להלחם בתוך הנפש בכל התעוררות של כפירה או טענות כלפי שמים – ה' ית' רוצה את הטוב ביותר
לעמו ישראל, אך פגיעה קשה באחדות גורמת כאמור לאסונות, ר"ל.

ג. ההשתדלות: בכל מישור האדם והמדינה מחויבים לעשות את ההשתדלות הטובה והמתאימה ביותר –
בכל תחום, גם בתחום הבטחון הצבאי והאישי. אם מתרשלים בהשתדלות, שוב יש מקום לסטרא אחרא
לקטרג ולגרום לאסונות, ר"ל.

ואסור לסמוך על הנס: כל חייל, כל שוטר, כל איש בטחון וכל אזרח – צריך למלא את תפקידו במדויק ועל
הצד הטוב ביותר.

פגיעה בהשתדלות חושפת אותנו לקטרוגים ולאסונות, ר"ל. אנו מצויים: "וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֵׁיכֶם", ואם
חס ושלוש מתרשלים בכך – ר"ל, האסון בדרך!

ד. גם מבחינה רוחנית ומוסרית חייבים להשתדל ביותר לדייק בבחירה הנכונה בכל סוגיה, במחשבה, דיבור
ומעשה. והדבר דורש לימוד והתעמקות!

ה. אנחנו בזמן של חבלי משיח – זמן קשה וכואב, שבו כל נשמה נדרשת להתחזק באמונה בה' ית' ובקיום
תורתו.

ו. אין זה קל כלל להבין את הנהגתו של ה' ית' לעמקה. אם רוצים להבין, חייבים להתעמק בתורת הקבלה,
בתורת החסידות וב'דרך עץ החיים'! ללא התעמקות – האדם חשוף לדעות כוזבות ולכפירה, ר"ל.

ז. לאחר ההתעמקות – יש להלחם בתוך נפשנו נגד היצר הרע הפרטי והכללי, ללא הרף. שם המלחמה
האמתית והקשה ביותר!

ח. בספרנו 'דרך עץ החיים' מפורט היטב כיצד להבין את המתרחש בנפש ובחיים וכיצד להתמודד עם
אתגרים רבים מסוגים שונים – בְּפֶרֶט וּבְכֹלֵל, בגשמיות וברוחניות.

ט. מי אשם בכל האסונות הללו? – ובכן, כל אחד יחפש מה עליו לתקן, ויתקן זאת עם כל הלב, וה' ית' ירחם וישלח את משיחנו במהרה וברחמים!

י. אנא אמרו בכל יום פרקי תהלים למען עם ישראל, בְּפֶרֶט וּבְכָלֵל. "וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה מְעַבְרִין אֶת לַע הַגְּזֵרָה!"

יא. גזרות רעות ואסונות רבים מתבטלים בזכות הצדיקים שבדור. אבל לבטל הכל – אין זה פשוט כלל! לכן על כולנו להיות צדיקים למען שמו באהבה!

לעילוי נשמתם של כל הנרצחים והנרצחות ולהחזרת השבויים והשבוייות ולרפואה שלמה לפצועים ולפצועות בגוף ובנפש, וכל הישועות לכל עמו ישראל ולכל העולם כולו! בשורות טובות ישועות ונחמות. אם אפשר להגיד בכל יום את כל חמשה עשר פרקי "שיר המעלות" שבתהלים, פרקים ק"כ – קל"ד – ולבקש להעלות את השכינה ואת המשיח. וה' ית' יעזור וירחם!

מתוך נפשי – המלחמה שבתוך המלחמה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
ד' מרחשון תשפ"ד

- א. המלחמה שבתוך המלחמה היא המלחמה על הנפש ועל הרוח של הפרט ושל הכלל. ולכן יש להשתדל במצוות "ונשמרתם מאד לְנַפְשֵׁיכֶם".
- ב. יש לשמור על השלום, לשמור על שלום בית – בין ההורים ובין ההורים לילדים.
- ג. יש לשמור על האמונה ועל הבטחון בה' ית', לשמור על התורה והמצוות, על החסד והמעשים הטובים. צריך לשמור על השמחה! על החיוביות ועל החיוניות, לשמור על הגוף ועל הנשמה.
- ד. אין לתת לתכנים קשים לחדור פנימה, אלא לעסוק בתורה ובתפילה, בהתבוננות, בהתבודדות ובהתעמקות בעבודתו ית' ע"פ 'דרך עץ החיים'.
- ה. על כולנו לחזק את האחדות ואת הכבוד ההדדי.
- ו. חשוב מאד לשמור על הלשון ולא לקטרג ולעורר מדנים, מחלוקת ושנאת חנם.
- ז. לשמור על הקדושה – במחשבה, דיבור ומעשה.
- ח. לא לבטל סדרי לימוד.
- ט. לעשות השתדלות גם בעולם המעשה – לשמור על החיים כפשוטו.
- י. לשמור על החוסן הנפשי והרוחני, הפרטי והכללי.
- יא. "בְּתַחֲבִלוֹת תַעֲשֶׂה לָךְ מַלְחָמָה", זו הפרטית וזו הכללית. כך גם נגד היצר הרע הפרטי והכללי.
- יב. מטרת העל של היצר הכללי היא: עצבות, יאוש, כפירה, ר"ל.
- יג. צריך להתחזק בתיקון המדות, המחשבות והרצונות כפי המובא בכל ספרינו, ובספרי 'תיקון ושליטה במחשבה וברגש'.
- יד. להתחזק בלימוד המוסר וללמוד בספר הקדוש 'תְּנָא דְבֵי אֱלֹהֵי', זי"ע.
- טו. יש לשמור על סדר יום, על משמעת עצמית ולעסוק בנתינה לזולת ובזיכוי הרבים.
- טז. לימוד חסידות ופנימיות התורה.
- טז. בהתבודדות יש לעשות "שיויתי ה'" כמוסבר בספרי, 'דרך עץ החיים', הניתן להורדה בחינם באתר שלנו באינטרנט או להזמנה בטל': 02-6520002.
- יז. להתחזק באמונה שכל מה שה' עושה – עושה לטובה, גם אם זה לא מובן לנו כלל.
- יח. להרבות באהבת ישראל ובזיכוי הרבים, וכך יומתקו הדינים משמים!

"ובא לציון גואל" במהרה ברחמים. לחיים, לחיים, לחיים!

להתחזק ולחזק בעבודתו ית', כי "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים".